

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 130.769 van 28 april 2004
in de zaak A. 151.022/XIV-19.385.**

In zake : XXX,
 verblijvende in het INAD Centrum,
 Luchthaven Brussel Nationaal

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van XXX nationaliteit, op 24 april 2004 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken tot terugdrijving van 19 april 2004, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op dezelfde datum;

Gelet op de beschikking van 26 april 2004 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gelet op artikel 8 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 26 april 2004 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 28 april 2004 om 14.00 uur;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat R. BOKORO NSAKU, die verschijnt voor de verzoekende partij en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd
H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden
samengevat :

1.1. XXX, van XXX nationaliteit, komt op de luchthaven te Zaventem aan
op 19 april 2004. Hij is in het bezit van een paspoort met een Schengenvisum geldig voor 15
dagen afgeleverd door de Belgische ambassade te L..

1.2. Naar aanleiding van de grenscontrole wordt hem een beslissing tot
terugdrijving (bijlage 11) afgegeven en wordt hij met het oog op de tenuitvoerlegging ervan
vastgehouden in het INAD-transitcentrum. De bestreden beslissing is als volgt gemotiveerd:

“artikel 3, eerste lid, 3°, kan geen documenten overleggen ter staving van het doel van het
voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden. Betrokkene verklaart naar België te
komen om wisselstukken voor vrachtwagens op te halen. Om zijn reisintenties te staven, legt
betrokkene een uitnodiging voor van de firma ‘T.’. Deze uitnodiging werd opgesteld op
04.04.2004, niettegenstaande het visum reeds uitgereikt werd op 30.03.2004. Dit betekent
dat dit document geen deel uitgemaakt heeft van het visumdossier op basis van welke
betrokkene zijn visum bekomen heeft. Uit deze uitnodiging blijkt dat betrokkene normaliter
dient te reizen met een collega, waar deze collega zich bevindt kan betrokkene op geen enkel
moment verduidelijken. Legt een hotelreservatie voor van hotel Novotel, maar na controle
blijkt deze reservatie gebeurd te zijn met een valse kredietkaart.”.

2. Over de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

2.1. Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde
wetten op de Raad van State slechts tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van
de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat er uiterst
dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de
vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de
onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen
ernstig nadeel kan berokkenen;

2.2. Overwegende dat, wat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft, verzoeker het volgende aanvoert:

“Que les circonstances de la cause démontrent que l’acte ainsi pris précipitamment à l’encontre du Requérant est de nature à causer au Requérant un préjudice moral; Que ce type de préjudice en tant qu’il consiste essentiellement en “une atteinte à la bonne réputation, en une atteinte à l’honneur ou à la réputation professionnelle, en une atteinte à la vie privée ou même à la tranquillité d’esprit”; voyez notamment cass., 3 mars 1969, Pas. L. 592 cité par P. VAN OMMEFLAGHE, Droit des obligations, PUB 1985, p. 695) et en tant qu’il touche à des droits fondamentaux tel que le droit à la vie privée demeure difficilement réparable; Que le risque de préjudice grave, notamment moral, est difficilement réparable, peut être retenu en l’espèce; (dans ce sens C.E. 7 avril 2002, n° 105.418, R.D.E. 2002 - n° 118, p 238)”;

2.3. Overwegende dat de verzoekende partij met voormelde uiteenzetting enkel een moreel nadeel inroept; dat een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing in de regel genoegdoening kan verschaffen voor een moreel nadeel en dat de verzoekende partij met de enkele verwijzing naar haar goede naam, eer en professionele reputatie niet aannemelijk maakt dat het in casu anders zou zijn; dat het door de verzoekende partij aangevoerde nadeel derhalve niet moeilijk te herstellen is; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen;

3. Overwegende dat niet is voldaan aan de derde van de door artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden; dat deze vaststelling volstaat om het verzoek tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
achtentwintig april tweeduizend en vier, door :

de H.	A. BEIRLAEN,	kamervoorzitter,
Mevr.	K. LIEVENS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. LIEVENS.

A. BEIRLAEN.